

{ אז נדברו }

פרשת נצבים וילך תשפ"ז | גליון מספר: 745 | לסדר: "ובחית בחיים"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל:

A8447168@gmail.com

למאגרות בפוסט:
077-4448588

חדש!

ניתן לקבל את העלון
בפוסט:

מערכת אוצר הגלינות:

02-3132641

קוד עלון: 1233

לתחזומות ולהוראות

קבע לעלון:

באשראי:

"נדרים פלוס"

(קופה: עלון או נדבה)

בטלפון:

0799-654321

בבנק: בנק פארי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(מוזכר להחזיר מס)

למענה אנשי:

052-7683095

חיימקה מושך בסינר של אמא... אמא... למה את לא סולחת לי...???

אני רוצה לשתף אותך בסיפור מתוך ששמעתי מקרובת משפחה שחיתנה את בנה לאחרונה... ואז היא סיפרה עליו... לפני 20 שנה הבחורציק הזה היה זאטוט תינוק בגיל שלוש... ויום אחד הוא השתולל כדרכם של ילדים... שפך מים... התחצף... לא משנה בדיוק מה... ונזפת בו!!! חיימקה... אתה מתנהג לא יפה... למה שפכת? למה קשקשת? אני ממש כועסת!!! בקיצור: הילד ננזף... והחיים ממשיכים הלאה... חלפו חמש דקות ואמא הלכה להתפלל מנחה. אני רק מתחילה שמונה עשרה... ובדיוק אז נחה עליו רוח טהרה ממרום... וחיימקה הקטן ניגש לאמא עם פרצוף מבויש ואמר בשקט: אמא, סליחה!!! ואמא לא עונה... היא כעת התחילה שמו"ע.

חיימקה מסתכל על אמא בעינים מבוישות וגדולות ושוב קורא בשקט: אמא... סססליחה... ואמא עדיין לא עונה... מה אפשר לעשות... היא כעת באמצע 'השיבונו אבינו לתורתך', ואז חיימקה מתחיל למשוך לאמא בסינר ואומר בתחנונים: אאאאמא אני מבקש סססליחה... ואמא שומעת... אוהו שומעת... אתה כזה מתוק... מתחשק לי לחבק אותך... כן חיימקה, בטח שאני סולחת... אבל עוד רגע... אני פשוט באמצע 'תקע בשופר גדול לחרותנו'... ואז חיימקה פרץ בבכי. אאאאמא... סססססליחה... למה... למה את לא סולחת לי... ו... ואז!!!! אמא לפתע פרצה בבכי יחד איתו... אוי חיימקה... בבבבטח!!! בטח שאני סולחת... אבל תמתין לי רגע... עוד רגע אני מסיימת... אני באמצע 'את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח', וחיימקה לא מבין... הוא בטוח שאמא לא מתייחסת... די... נמאס לה... היא כועסת עליו... והוא בוכה: אמא באמת סליחה... אני באמת לא אעשה את זה יותר... מה... כבר יותר לא תסלחי לי...

חיימקה בוכה... ואמא בוכה פי עשר יותר ממנו.

ולא נעים לומר... סוף סוף נגמר השמונה עשרה ש'סחט' את אמא עד הקצה... ואמא רצה לחיימקה... ונתנה לו חיבוק ממושך ממושך!!! אוי חיימקה... איזה מתיקות של סליחה... בטח שאני סולחת... ותדע לך: שכבר מהרגע הראשון שבקשת סליחה, אני כבר סלחת, אבל תבין... הייתי באמצע שמו"ע... וחוצץ מזה שאתה בדרך כלל ילד טוב... ואתה רק קצת התבלבלת... נכון? סיימה האמא את הסיפור ואמרה: עשרים שנה!!! עשרים שנה חלפו מאז... ואני לא שוכחת את המנחה הזו... את הסליחה המרטיטה הזו... את ה-אמא, למה את לא סולחת לי... זה הציף אותי בכזו אהבה... שגם אחרי 20 שנה, כל פעם מחדש שאני נזכרת בזה יש לי דמעות בעיניים...

עד כאן הסיפור המתוק הזה!!! ולטעמי זה בדיוק הפשט בפסוק: וברגע קטון עזבתך וברחמים גדולים אקבצך... אותה אמא 'עזבה' את חיימקה בסה"כ חמש דקות... היה פה רגע קטון בבחינך 'עזבתך'!!! וה'רגע הקטון' הזה שחיימקה הרגיש נעזב וזעק לאמא למה את לא סולחת לי... הרגע הקטון הזה הציף לאמא גלים חום עוצמתיים של אהבה וחמלה וגעגועים לטווח של עשרים שנה קדימה... הרי לך- וברחמים גדולים אקבצך...

ניתן לומר שהתיאור הזה הוא בדיוק הסיפור שלנו!!! אתה עומד לך בסליחות ונזכר בכל מיני רגעים פחות נעימים במשך השנה ומתמלא כולך בבושה ויוצא לך מילה אחת: סליחה ה'!!!

והתחושה הטבעית היא שה' לא סלח... למה??? ככה... למה שישלח? בפרט שאני לא רואה שהוא עונה... ובפרט שלמחרת אנחנו שוב אומרים סליחות... ושוב אני מתכרכם בבושה ומבקש סליחה...

ובשלב מסוים מגיעה התחושה... אאאאוף ה', למה אתה לא סולח לי???

ושם בשמים מתפרצים גלים אדירים של חמלה וגעגועים... חיימקה שלי... למה אתה חושב שאני לא סולח לך? למה נראה לך שאני מתנכר אליך? מה פירוש למה... כי ביקשתי ממך סליחה ואתה לא עונה לי... סימן שאתה לא סולח... אז לא חיימקה!!! תדע לך שאני בסה"כ באמצע שמו"ע... אנחנו כעת באמצע המשחק!!! אני באמצע להכשיר את ה'תקע בשופר גדול', אני באמצע להשיב שופטינו כבראשונה, ואני באמצע 'בונה ירושלים' ומצמיח קרן ישועה ו'מחזיר שכינתו לציון', אני כעת באמצע להכשיר את התנאים לכך ו... ועד אז תמתין לי!!! תאמין לי שאני סולח לך!!!

ברגע קטון עזבתך וברחמים גדולים אקבצך... ביום בהיר אחד... בבת אחת זה יקרה, פתאום הקב"ה יסיים שמו"ע... ואז בפתע פתאום העולם יוצף בצונאמי של אהבה חמלה וגעגועים... אבא שבשמים יתן חיבוק עז לבנו המבויש והנכלם ויגיד: חיימקה... למה חשבת שאני לא סולח לך? מילא הייתי ישיבוחר... אני מקבל את התירוץ, אבל אם אתה נשוי ויש לך ילדים... קרה פעם שהילד שלך ביקש סליחה וזה לא הציף אותך בהמיית געגועים?? האם קרה אי פעם שהילד שלך ביקש ממך סליחה והצלחת להגיד לו- לא סולח??? ובא נגיד שהיועץ החינוכי הזהיר אותך באלף אזהרות שמבחינה חינוכית אין לך רשות להיגרר ולהיכנע רגשית לילד שלך... ולכן אתה אנוס על פי הדיבור להקשיח עליו ולא לסלוח לו!!! נגיד שזו ההוראה מלמעלה ונניח שהצלחת לעמוד בזה... האם עמוק בלב שלך גם הצלחת לעמוד בזה? הרי הרגשת שאתה בעונש!!! הרגשת כארי בסוגר... התחשק לך להגיד ליענקי הכל בסדר, סולח, אז למה כשביקשתי ממך סליחה... היית בטוח שאני אבא פחות מרחם ממך בעצמך??

ה' סולח לנו!!! כמו מי?? כמונו!!! לא צריך יותר!!! כרחם אב על בנים ריחם ה' על יראיו!!! אין צורך ביותר... הלוואי!!! הלוואי ונפרגן לבורא עולם שהוא מרחם עלינו כמו שאנחנו מרחמים על הילדים שלנו... זה הכל... כעת ה' באמצע שמונה עשרה, עדיין הוא לא מופיע בחיבוק פיזי ומשמיע לנו באוזניים סלחת... אבל ההלוו חיימקה... קצת אימון... ה' הבטיח שהוא סולח... אי"ה בעמוד 3-4 בגיליון זה ננסה יחד להבין את המבנה של הסליחות אחת ולתמיד!!!

אבל לפני הכל... אנא חיימקה!!! תאמין לאבא שבשמים שהוא סולח... תאמין לו!!!

יהודים!! עמדו על נפשותיכם! לא ניתן לשואה נוספת להכות בנו.

כל שנה מחדש, ברגע שמגיעים הפרשיות ניצבים וילך והאזינו... זה בבת אחת שואב אותי לגובה... לתחושה של יראת הרוממות... ארך לי זמן להבין ולמצא את המילים מה כ"כ מיוחד ומרומם בפרשיות האלו... ונדמה לי שמצאתי את המילים: כמעט כל התורה כולה, מדברת נקודתית!! יש מצוות עשה, לא תעשה, גם בפרשות ואתחנן ועקב וכי תבא שזה ציונים כללים של אמונה ויראה ואהבה והלכת בדרכי... עדיין מדובר בציונים...

אבל!! מפרשת ניצבים וילך והאזינו... בבת אחת משה רבינו עובר לשפה אחרת לגמרי!!! משה כבר פחות מדבר איתנו מה צריך... מה אסור ומותר... מה נכון... משה פשוט מגיע ופורש לפנינו מפה!! הנה!! זה מה שהולך להיות!!! זה המבנה הגיאוגרפי של העם היהודי מכאן ועד סוף התיקון!! ואני פורש בפניכם את המפה הזו, כדי שכל דור יחפש את עצמו איפה הוא ממוקם בתוך המפה הזו... זאת אומרת: שאם נציג בקצרה את המפה ש-א בהתחלה עם ישראל יעשו רצון ה'. ב ואח"כ הם יעזבו ויעברו על רצונו. ג ואז הם יעניש אותם. ד ואז הם יבינו שהם עזבו את ה' והם יחזרו בתשובה. ה ואז ה' ישוב וירחם עליהם ויטיב איתם יותר ויותר. ו ואז יום אחד תבא הגאולה השלימה... ככה משה רבינו פורש לפנינו את התפריט!!! וקדימה... דור 2027... הנה המפה!!! איפה אתה ממקם את עצמך כעת?? איפה אתה אוחז?? האם בסעיף א' או ב' או ג' או ד' או ו'?

זה מאוד מאוד משנה!!! למה?? כי ככה אתה יכול לצפות מראש לאן פנינו מועדות!!!

כלומר: משה רבינו נקרא אדון הנביאים... במה זה מתבטא?? שבניגוד לכל הנביאים... משה רבינו הוא לא נביא נקודתי שהולך להופיע בכל דור בפ"ע ולהתנבא נקודתית את ה"ה אמר ה" הספציפי של בוקר זה... לא!! משה רבינו בתור אדון הנביאים מציג בפניך תמונה אחת רחבה... הנה!! זה המבנה!! זו השכלונה מכאן ואילך!! גם אם לא יהיו נביאים ואותותינו לא ראוינו... הבאתי לך כעת מראש את התבנית של כלל ישראל עד סוף הדורות,

כלומר: קח את החפץ חיים שהיה בדור שלא היו נביאים!!! אבל הוא ידע בדיוק מה הולך לקרות! הח"ח כל הזמן חשש ושירטט והזהיר מאסון בקנה מידה של שואה... למה?? מאיפה הוא ידע?? מה... הוא היה נביא?? לא!!! אבל הוא היה צמוד למשנה תורה של אדון הנביאים ששרטט לו מראש... וכשהח"ח חיפש את הדור שלו איפה הוא ממוקם במפה של ניצבים וילך... הוא נחרד והזדעזע לגלות שהדור השלישי של המשכילים מתברר כעת כדור הראשון של החילונים (כן... אנחנו כבר אווזים בדור של 'תינוקות שנשבו', אבל הח"ח פגש את ההורים שלהם, לא תינוקות שנשבו אלא שפרקו מעל עצמם עול מלכות שמים, בשעתו זה התבטא בחילוניות והיום?? ליידע ליידע, זה יכול להתבטא בהפקרות של הרשת...) הח"ח מצא את הדור שלו אווז בשלב של והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרירות לבי אלך, וכאן אדון הנביאים משרטט שהשלב הבא הוא 'לא יאבה ה' סלוח לו כי אז יעשן אף ה'...' ורבעה בו כל האלה הכתובה בספר הזה גפרית ומלח שריפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמיח, כמהפכת סדום ועמורה' החפץ חיים ראה את כל חורבן אירופה לא ברו"ק ולא בנבואה ולא קרא בקפה... הוא ראה את זה משרטט במפה של ניצבים וילך!!! וזה מה שגרם לח"ח לבכות ולבכות ולבכות

כבר 30 שנה לפני החורבן הגדול הח"ח היה בוכה ובוכה בסעודה שלישית... ולאנשים כבר נמאס לשמוע... זה היה נדוש ונשמע כמו פטיפון שתקוע באותו מקום... (ואגב: תמיד התפלאתי: יש לנו הרי הרבה הקלטות מהחזן יוסלה רוזנבלט שהיה בדורו של הח"ח, אז איך יכול להיות שמהח"ח אין אפילו הקלטה אחת?? והתשובה ברורה: ליסולה רוזנבלט היה קול אדיר... כולם הבינו ששווה להקליט!! 'שומעים פה משהו נדיר! אבל הזקן מראדין, כמה שהוא גדול הדור, חבל... חבל לבזבז על השמועס' שלו טכנולוגיה כ"כ חדישה ויוקרתית. כי זה בסדר... לא דחוף להקליט... הח"ח בלאו הכי חוזר על זה כל הזמן בלי סוף... זה אף פעם לא בורח לנו) ואילו היום?? מי יתן לנו הקלטה אחת מהח"ח... לשמוע יהודי ש-30 שנה לפני חורבן אירופה משרטט בשם אדון הנביאים: על וורשא וקראקא אשא בכי ונהי ועל נאות קובנא ולודז' קינה כי ניצתו מבלי איש עובר ולא שמעו קול מקנה... (אז נכון... הוא חזר על זה אינספור פעמים וזה נהיה נדוש ומשעמם... אבל אם יש משהו יותר נדוש מלבכות ולהזהיר 30 שנה לפני השואה יום יום... זה לעמוד כעת 80 שנה אחרי השואה ועדיין בקושי בקושי כלל ישראל מחזיר את המספר של השש מיליון שנהרגו שם... תגיד לי: 80 שנה של מוזיאון יד ושם זה נדוש??)

זה השפראך של פרשת ניצבים וילך והאזינו... זה כבר לא גופי תורה נקודתיים!!! אלא משה רבינו עומד עם מפה... ופורש לפנינו תמונה איסטרגית מה התכניה של עם עולם...

ומעתה: לא נותר לנו, אנחנו, אלה, פה, בשנת התשפ"ו ערב התשפ"ז... לשבת מול המפה של פרשת ניצבים וילך ולנסות למקם את עצמנו!! איפה היית ממקם את הדור שלנו?? (כן... בשביל זה לא צריך להגיע לחפץ חיים... גם אני יכול לקרא את המפה של ניצבים וילך ולנסות לחשב מה השלבים הבאים) אז ככה... הדבר הנכון ביותר זה להשאיר את השאלה הזו פתוחה!!! לתת לכל אחד להתבודד בחדרי רוחו ולקרא את המפה ולהסיק את המסקנות לבד איפה אנחנו ממוקמים במפה הגיאוגרפית של אדון הנביאים... האם אנחנו כבר אווזים בשלב של 'ושבת עד ה' אלוך', או שאנחנו ח"ו עמוק בתוך 'והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי'?? בניסיון שצברתי מול אנשים שונים... מאוד הגיוני שאם כל אחד ישב בינו לבין עצמו, המסקנות יהיו מאוד מגוונות וקוטביות... יהיו כאלו שיגיעו למסקנה שאנחנו אווזים ב'ואתה תשוב ושמת בקול ה'... כי ישוב ה' לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבותיך', ובאותה מידה יהיו כאלו שייסקו שאנחנו מדשדשים עמוק בנקודת השבר של 'והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי' לי אין רשות להתערב!! זו תורת משה! מורשה קהילת ישראל-ירושלם לכל ישראל...

אבל! רק דבר אחד אני מרשה לעצמי להתערב ולומר: גם אם ח"ו הגעת למסקנה שאנחנו אווזים ב'והתברך בלבבו שלום יהיה לי' כי בשרירות לבי אלך, שואה כבר לא תהיה!! זה כבר לא יפתח למהפכת סדום ועמורה וגו' אתה יודע למה?? כי אני ואתה לא ניתן לזה לקרות!!! כי אנחנו כבר למודי ניסיון... ואנחנו נעמוד על הרגלים ונאבק בגופנו בחירוף נפש ונלחם על הקיום שלנו!! אנחנו לא ניתן לרשת ולטכנולוגיה להמיט על כלל ישראל שוב שואה... אנחנו לא ניתן להפקרות הרוחנית שכבר הביאה שואה אחת לפני 80 שנה... אנחנו לא ניתן לזה לקרות שוב!! אנחנו נעמוד בפרץ כמו דוב שכול ונעצור את זה באפס סובלנות... וזה קורה!! אנחנו כבר עומדים בפרץ... אז נכון... זה אולי לא תמיד נראה יפה... לא תמיד זה ממלכתי... לא פוטוגני... אבל אין לנו ברירה!! כידוע: יש מוסכמה בינלאומית שבכל מה שנוגע להכחשת שואה או לסממן שמזכיר טרור שואה... כל הקלפים נפתחים... מותר להתנהג בצורה לא מידתית!! היא מתקבלת בסלחנות... כי חשש הכי קטן מסדר גודל שואה מצדיק כל תגובה... לא נותר לנו בערב יום הדין אלא לגבות עם כל העוצמה את אלו שעושים בשבילנו את העבודה השחורה!! אין לנו דרך לעצור הפקרות, אבל יש לנו דרך איך להתנער ממנה...

סו"ס פרשת ניצבים וילך עסוקה בערך שנקרא ערבות!! אנחנו נתבעים על הערבות שלנו מול כלל ישראל... אני לא מוכן להיתבע על השטיות שאחרים עושים ברשת... לא נשכח!! לא נסלח!!

לקראת יום הצעת הנישואין והמלכת ה'

הקרב ובא, שוב ניתן להשיג את שתי

החוברות המבוקשות:

חוברת זו מומלצת בחום למי שמעוניין אחת ולתמיד להבין מה זה הדבר הזה שנקרא ראש השנה!!! מה האירוע... מה רוצים... לאן חותרים להגיע... לשים את האצבע על הנקודה ולהבין את הזירה...

רבים העידו שחוברת זו שינתה להם לא רק את ראש השנה... אלא גם את הראש בעצמו... מומלץ מומלץ!!

כמו כן: המ'חזור' האהוב לר"ה לאמהות הצדקניות

שמבלות בגינה בדמע בשליחותן עם הילדים

בשעת התפילות מתורגם גם לאידיש ואנגלית...

להלן מוקדי המכירה מבית 'אז נדברו'

ירושלים:

רח' נחמיה 10 קומה ג'

גבעת שאול, רח' בן עזיאל - 054-8491554

בית וגן - משפחת נוישטט רח' הרב פראנק 29

רוממה - המ"ג 29 - 052-7682281

רמות ד' - רובין 47 - 054-8419684

נה יעקב - 054-8500615

אופקים - משפחת שפירא: 053-4112035

אחיסמך - 053-4162979

אלעד - רחוב ר' יהודה הנשיא 81 - 03-9073067

אשדוד - הרב צור - 050-4120311

ביתר עילית - אזור רמי לוי - 054-8450998

בית שמש - נהר הירדן 9 ר"ב - 058-3294147

בני ברק - קיבוץ גלויות 9 - 055-6728458

חזו"א 34 - 052-7117271

רח' הרב קוק/הרצוג - 0527603814

אזור גן ורשא - 0534166085

פרדס כץ אבוצירא - 0548494663

פרדס כץ ביכ"ם אילת השחר - 0548578226

הר"ש זכרון יעקב: 054-8439757

חיפה: הר"ש: גולדמן 054-8423047

נ"ש: זלושינסקי 0527121693

טבריה - 054-8441354

טלו סטון - קפלן, הר"ף 6 ק"ג - 052-7688584

כרמיאל - 0527136165

מוזרעין עילית: קצות החושן 14, - 052-7174781

חפץ חיים 14 - דרבקין - 0527634753

גרין פארק - 0527644795

הר"ש נוף הגליל: הר יונה ג' - 053-4118642

נתיבות - רח' הרב גרשנבוין - 0527644737

עפולה - 052-7686876

פתח תקוה - (מרכז העיר) 0504124235

צפת - 052-7181828

רכסים - 054-8415410

תל ציון - 052-7150166

תפרה - לימן - 055-6705003

בכל ענייני ההפצה ולכמויות:

0548446691 0527683095

סליחות!!! מה המבנה?? מה

עושים? מי נגד מי?

מתחילים סליחות!!! וברשותך קורא יקר: בא ננסה אחת ולתמיד להבין מה קורה שם בסליחות... מה המבנה... מה רוצים שם... לאן חותרים... (אגב: אני מדבר בעיקר על הסליחות של האשכנזים!! כי את הסליחות של הספרדים הרבה יותר קל להבין... גם טקסט קבוע, וגם מי שאומר סליחות 40 יום מסתדר בלעדיו)

ובכן... אם תשים לב: די בולט שבסליחות יש כמה נושאים לא קשורים... מתחילים באשרי יושבי ביתך... ואח"כ מלא מלא פסוקים שמדברים על תשבחות לה' שלא קשורים בכלל לסליחה... ואז מתחילים סדרות של כמה וכמה פעמים י"ג מידות של רחמים, וביני ביני!! בין אמירה אחת של י"ג מידות לאמירה השניה יש פיוטים ופסוקים (חלקם קבועים וחלקם משתנים) ואז מגיע השלב של 'זכור רחמין' שאת זה אומרים כל יום... ואז שמע קולנו וכו'... **השאלה היא:** האם באמת הסליחות מובנות על איזשהו מבנה או 'תכנית עבודה' או שנשאיר את זה כמו שתמיד הבנתי... ש... שאין פה מידי הרבה מה להבין... מה שבטוח: באנו פה לבקש סליחה מה'... אז אנחנו מגיעים מכל מיני זוויות... רגע אחד אנחנו מגיעים מזוית של שירות ותשבחות ורגע לאחר מכן אנחנו זועקים שמע קולנו... פעם זה פיוטים, ופעם זה פסוקים, אבל בסופו של דבר באנו פה בשביל דבר אחד: **לבקש סליחה ולהתפייס מה'!!** ואנו רק אומרים את זה מכל מיני כיוונים... אה... מה אתה אומר?? ככה או ככה?

האם סליחות זו 'תכנית עבודה' מסודרת או 'כפל הדבר במילים שונות'?

אז האמת היא שזו שאלה מאוד טובה!!! ותראה לי להציע נוסחה כזו!!

אם באמת באמת הגעת לסליחות כדי לבקש סליחה מה' מכל הלב... אני בעד להשאיר את זה ככה (כמו האפשרות השניה) אל תסתבך. אל תתפלסף... תתמקד בבקשת סליחה מעומק לב וזהו!!! הגעת ליעד!! סו"ס ברור ששם המוצר של הסליחות זה לבקש סליחה!! ואם אתה אווז שם ואתה מחובר להרגש הזה... תשאר שם!!! אני מקנא בך... (גם אם באחד מימי הסליחות הגעת עם רגש טהור של רצון לשינוי ו'תן בלבנו דרך רשע וחיש לנו ישע'... תשמע בקולי... שים את כל הפירושים בצד ותתמקד בהמייית הלב הטהורה שלך... כי הגעת ליעד) אבל אני כעת מדבר על התחושה המוכרת... שאנחנו עומדים בסליחות ומשתדלים איכשהו 'לכבד את המעמד'... אבל אנחנו לא לגמרי מצליחים להבין מי נגד מי... מה אני אמור לכוין עכשיו. מה זה הפסוקים האלו... האם אני אמור להתרגש או לשמוח?? להתבייש או להלל??

אז בא נתחיל... בא נחליט שזה כעת שיעור בקיאות... קטעים קטעים...

נתחיל מהקטע הראשון של הסליחות: תמיד בערב ר"ה אני נכנס למין דריכות... אני פתאום מרגיש שאני לא קולט את המהות של ר"ה... ואז אני מוצא את עצמי מתחיל לגשש מראי מקומות... מה זה ה'אירוע' הזה שנקרא ר"ה... מה המקור שלו... איפה זה כתוב בכלל... קצה חוט... (בפרט ר"ה שכל המקור שלו הוא 'בכסה'! הוא מוזכר בתורה בסתמיות גמורה בתור 'יום תרועה מקרא קודש' וזהו!! בשני פסוקים בודדים בתורה הנושא מוצה!! ונגיע הרגע שאתה פשוט מחפש 'בשר...' מחפש מראי מקומות... מילא לנשים אין בעיה, אצלם שפתי חיים ומכתב מאליהו והרב פינקוס זה 'מקור' מספק, אז תסבירו להם שכשאנחנו מחפשים מראי מקומות, אנחנו מדברים פה על גופי תורה, דינא דגמ', רמב"ם וראשונים)

עד שיום אחד בשעה טובה נפל לי האסימון!!! גיליתי שהמראי מקומות המתומצת ביותר לר"ה זה לא פחות ולא יותר פרק 'תהילה לדוד' שאנו אומרים כל יום ג' פעמים, ובייתר הרחבה זה כל ספר התהילים... (ובדיק בגלל הסיבה הזו יש עניין להשלים תהילים ג' פעמים במשך הימים הנוראים) ובצורה המתומצת ביותר זה הכמה עשרות פסוקים הנבחרים מספר התהילים שאנו אומרים אותם **בתחילת הסליחות!!!**

בקיצור: חיפשתי מראי מקומות לר"ה ולפתע גיליתי שזה הפסוקים האלו שאני מריץ אותם בסליחות עד 'הנשמה לך והגוף פעלך'... שם מתומצת ה'מראי מקומות' עכ"פ לשיעור פתיחה בהמלכת ה'...

(רק עוד מילה אחת קטנה: אגלה לך סוד כמוס: כל פסוק שאנחנו אומרים שם!! הולך להיות פיוט שלם לאורך הימים הנוראים... קח פסוק 'מי לא יראך' שבי"כ כל מילה מהפסוק זה היא פיוט שלם... וממילא כעת זה ממש ממש סדר הכנה... כעת קבלנו ראשי פרקים של הפסוקים שאנחנו הולכים להעמיק בהם לאורך הימים הקרובים) מיותר לציין שאין כאן המקום להיכנס לפרטים של כל הפסוקים... אבל מה שבטוח: אלו פסוקים שעוסקים בערך שנקרא **עבודה** האלוקים!! שזה אומר שכעת אנחנו מחדדים את היעוד שלנו בעולם כעובדי ה' והיות וקונה עבדיו בדין אז אנו מתחילים להיערך לזה בכובד ראש... (תספור כמה פעמים מוזכר שם הנושא של 'לבא לבית ה' וכמה פעמים כתוב עניין 'השתחוואה'... וכמה פעמים כתוב 'גדולה' בייחס לה'... וכל פסוקי השבח וכו')

אז בבקשה!!! מי שחיפש מ"מ שורשיים לר"ה מוזמן לפגוש לפתוח ספר תהילים ובייתר שאת בפסוקים הראשונים של הסליחות... (אה... מה כבר כתוב שם בפסוקים שחוזרים על עצמם?? זה כבר תלוי עד כמה אתה 'יודע ללמוד'... כמה אתה מיומן בלקחת משפט סתמי ברמב"ם ולזהות שכתוב כאן משהו מעבר...)

עד כאן החלק הראשון של הסליחות!! ובכן: כעת הגענו לי"ג מידות של רחמים... מתחילים כעת סדרות של י"ג מידות!!! (בהתחלה זה 'רק' ג' פעמים, בער"ה זה כמעט 20 פעמים למי שלא מודלג בכלל, בעש"ת זה 6 וכו')

אז ככה: מכאן ואילך הנושא שלנו זה **הצגת מסמכים!!!** זו הפריבילגיה של יהודי!! יהודי לא מגיע בידיים ריקות... יש לו **מסמכים!!!**

צריך לדעת שאמירת י"ג מידות זו לא תפילה!!! ועקרונות שזה לא תפילה!!! כי י"ג מידות זה **מסמך!!!** ומסמך זה לא המלצה ולא בקשה... כי... כי זה מסמך!! תבין: כשאני מגיע לבנק לפדות צ'ק, אני לא שנורר שבאתי להתרים את הבנקאי והצ'ק מגיע בתור 'המלצה של הרבנים'... ממש לא!!! כשאני מוציא צ'ק זה שטר אקנייטא גמור שיש לי כעת 1000 שקל ששייך לי ויש פה הוראת תשלום... כך זה י"ג מידות של רחמים... היה ר"ח אלול אחד שה' גילה למשה רבינו שיש י"ג מידות של רחמים וזה היה חידוש עצום שהתגלה בעולם... מה?? מה פה הגילוי?? וכי עד היום משהו חשב אחרת שה' ח"ו לא רחום וחונן?? אלא מאי??? זה שה' רחום וחונן ואורן אפיים וכו' זה ברור!!! רק מה?? החידוש שהתחדש באותו ר"ח אלול שמהיום ה' רחום וחונן נהפך **למסמך!!!** זה צ'ק שאפשר להופיע איתו בבית משפט ולהציג אותו!! תבין: גם אני רחום וחונן... יש לי לב טוב ואם תרצה לסחוט אותי רגשית אתה מוזמן לגנון לי על הרגש אבל אם על הדרך אתה תגנון לי גם על העצבים... אני אכניס אותך לרשימת דחיה... ושקט שיהיה פה... (ובאמת ככה זה נראה... שנורר אחד מצליח להוציא מאיתנו כסף... והשני מוציא מאיתנו העצבים) ככה נראה 'רחום וחונן' בלי שום התחייבות... אבל ברגע שה' רחום וחונן' נהיה צ'ק רשמי!!! אז זה מסמך!! אתה מציג את זה ויש התחייבות 'שאינן חוזרים ריקם מלפניך'!!! כלומר: כשאני אומר י"ג מידות של רחמים... אני לא מבקש מה' שירחם עלי, אני מציג מסמך שבו כתוב שה' רחום!! ואגב: זו הסיבה שאסור ליחיד להגיד י"ג מידות... כי זה לא תפילה! זו כמו קריאת התורה... זה קריאת מסמך!! אני מקריא מתוך מסמך שה' רחום!! זה נתון עובדתי... אני לא מבקש, אני פשוט מציג את זה כעובדה מוגמרת!!!

רק מה?? בין י"ג מידות אחד לשני... שם!!! שם אני מתפלל!!! שם אני מבקש סליחה... ולמה?? כי נכון... הגשת מסמך... המסמך התקבל!! אבל אני צריך פשוט לעמוד בתנאים של המסמך... סו"ס קיי"ל ש"ג מידות מנקה רק לשבים ולא לשאינם שבים... ולכן בשביל שהצ'ק של נושא עוון ופשע וחסאה יכובד... בשביל זה צריך תשובה!! חרטת!! קבלה לעתיד... וזה מה שאנחנו מבקשים סליחה בין י"ג מידות אחד לשני... (במילים אחרות זה כמו אחד שמוציא צ'ק ובמקביל הוא גם צריך להוציא תעודת זהות כי... כי אין בעיה... הצ'ק תקין!!! אבל אנחנו צריכים להשתכנע שאתה המוטב) **הבנת את המבנה???**

מה שבצורך חשוב להוציא מזה!!! שאתה לא אמור להיות מוטבד האם ה' באמת ירחם עלי ויסלח לי... כי זה כבר מטופל!!! זה צ'ק בנקאי מאובטח!! רק מה?? אם כבר להיות מוטבד זה בלהציג תעודת זהות ומסמך מזהה... לעמוד בתנאים הבסיסיים של הצ'ק הזה שזה אומר: א. בשעה שעושים לפני כסדר הזה... להיות כמו ה'- רחום וחונן, ב. נקה לשבים... לשוב בתשובה. עד כאן ברור???

רק מה?? סו"ס היות והיודי הוא חלק בלתי נפרד מהתשובה ולתשובה יש תנאי שצריך חרטה ועזיבת החטא... אז כאן היודי כבר נכנס ומתערבב עם כל המערכת המסועפת של תשובה ותפילה וצדקה וסליחות וכו'... אבל אחרי הכל, צריך לזכור שה-יודי זה כמו המצה והלולב של תשובה... במילים אחרות: השלב של היודי זה רגע השיגור!!! זה השלב ביצוע התשובה בפועל... ולכן פשוט וברור שהשלב של היודי הוא החלק הכי הכי חשוב בסליחות... (על פניו, מי שאין לו זמן, ויכול להשתתף או בתחילת הסליחות או בסוף ויבא וישאל מתי יותר עדיף להשתתף?? מסתמא עדיף בסוף כי היודי הוא בסוף) ניתן לומר שכל הסליחות שנאמרו עד עכשיו... הכל חתר לרגע של היודי... אלא שכאן השאלה זועקת מאליה: אם אכן כך... אז למה בפועל... בשטח זה נראה בדיוק הפוך?? בינינו... ברגע שנגמר 'שמע קולנו' וסוגרים את ארון הקודש... יש תחושה כזו של שיר של יום ופיטום הקטורת... פתאום אומרים הכל בשקט... ויש מלא מלא מילים קטנות שצריך להגיד (שאף אחד עדיין לא הצליח לפענח איך מספיקים להגיד כ"כ הרבה בכ"כ קצת זמן...) ובאמת זה אחד ההבדלים הבולטים בין הסליחות של האשכנזים לספרדים... שבסליחות של הספרדים באמת נותנים מקום של כבוד לוידי!! היודי ממוקם ממש באמצע הסליחות... ואומרים את זה לאט וביחד... וככה לכאורה זה אמור להיות... ואילו אצל האשכנזים זה תמונה... לקחו את החלק הכי חשוב בסליחות ו'דחפו' אותו לסוף??

זה מאוד תמוה: למה מזניחים דווקא את היודי שהוא עיקר התשובה?

ולטעמי נראה לי שיש הבדל מהותי בין היודי בסליחות הספרדי מהאשכנזי, וההבדל הוא: שאצל הספרדים היודי, הוא וידי של רבים!!! כמו היודי של עזרא הסופר על 'מעל הגולה' שכולם ביחד 'התוודו על עוונם... כי עוונותינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים'... כן... יש וידי של רבים... (ניתן לומר שהיודי של יו"כ בעיקרו הוא וידי של רבים) ממילא אצל הספרדים אנחנו עומדים כאיש אחד ומתוודים: אשמנו, אכלנו מאכלות אסורות, כל כלל ישראל מתוודים ביחד בערבות על הכל...

ואילו אצל בני האשכנזי היודי הוא משהו אישי!! וזו הסיבה שזה נדחה לסוף... לא בגלל שזה לא חשוב, אלא בגלל שזה לא שייך לסליחות הציבור, זה עניין אישי שלי מול ה'. (ועל זה נאמר: משתחוים רוחים... כדי שלא ישמע אחד את היודי של חבירו) ולכן אצל בני אשכנז מהרגע שמתחילים וידי נהיה שקט... ומעכשיו כל אחד מתבודד בחדרי רוחו לפי הקצב שלו... ואם אתה שואל אותי, בגלל זה יש כ"כ הרבה מה להגיד, זה בשביל מי שכבר סיים, ולתת זמן למי שעדיין באמצע ואולי בתחילת היודי... כשהייתי ש"ץ בסמיכות למו"ר הבחנתי שבקדיש, הוא עדיין אחז באמצע היודי) מה שבטוח, אין פה מחלוקת, זה שני סוגים של וידי... יש וידי של 'אנחנו ואבותינו חטאנו' (שיש לו את המעלה שלו ש'ציבור כל זמן שעושין תשובה וצועקין בלב שלם מיד נענין) ויש את היודי האישי שעליו הרמב"ם אומר 'וכל המרבה להתוודות ומאריך בעניין זה הרי זה משובח, וצריך להתוודות בשפתיו ולומר עניינות אלו שגמר בלב... ואת זה אף אחד לא אמור לשמוע... אוי ואבוי אם תקשיב לי... ודו"ק.

בינינו... עם דמעות בעיניים... למי אין חרטה כזו?? תראה לי יהודי שעשה עבירה ומרגיש שזה היה שווה?? **תתפלא לשמוע!!!** אבל אין יהודי אחד שעשה עבירה ויצא בתחושה שזה היה שווה!!! ושלא תבין: לא באתי לומר שכל מי שעשה עבירה הפסיד בעסקים והלך מדחי אל דחי וירד מנכסיו... לא... עזוב. לא צריך פה להגיע למופתים... אני מדבר פה על יהודי שעשה עבירה והכל הלך לפי התכנית והכל הצליח ושגשג... ועדיין!!! כל עוד יש לו יראת שמים, אם תתפוס אותו לפניה ותשאל אותו בכנות... האם זה היה שווה?? הוא יודה שלא!!! ולמה? כי הוא יהודי!!! וכשיהודי עובר על רצון ה"רע לו עם עצם הדבר!! גם אם זה התברר כמהלך ריווחי ומשתלם אבל רע לו עם זה ולא שווה לוו!! (זה לא סתירה שקשה לו והוא לא עמד בניסיון ויתכן שגם אם זה יקרה שוב, הוא שוב לא יעמוד בניסיון, אבל אז מה... לכן זה שווה לו? לא!!!) וכאן המקום שלי ושלך בתוך הסליחות להכניס את ההתמסכנות הכ"כ כ"כ צודקת וכ"כ מוכרת שיש לנו... רבש"ע: מי כמון יודע את השטויות שעשיתי השנה... ורק אתה יודע כמה זה לא היה שווה... הריווח והמילוי סיפוקים לא היה שווה את ההרגשה הכ"כ רעה שיש לי שאני עובר על מצוותי... שורה תחתונה: בסוף ספירת מלאי אני יכול לומר בוודאות: לא היה שווה!! אני מתחרט!!! (אז למה עשיתי את זה?? כי היה קשה לי להתגבר... אבל שווה זה לא) אני סבור שאין חרטה יותר גדולה מעצם התחושה הזוועתית שיהודי עובד ה' מתבייש בחטא ומרגיש בכל הוויתו עד כמה זה לא היה שווה... וזה היודי שהכי מרגש את ה'

ועל זה גופא נאמר: כל העושה דבר עבירה ומתבייש בה מוחלין לו על כל עוונותיו... מה כתוב כאן?? מי שבא בשם החוק לבקש סליחה... ה'... עברתי על החוק!! ואני מבקש שתסלח לי... אז בסדר... זה ה-אשמנו בגדנו הקלאסי ועל זה כתוב 'מעביר ראשון ראשון', ה' מוכן להגיע להסדר ולמחוק תיקים, ע"פ בקשת הנאשם... אבל כשהנימה היא הרבה יותר עמוקה, רבש"ע: זה לא היה שווה!!! חשבתי לעשות לעצמי טוב... ובסוף יצאתי סמרטוט... אני מרגיש שאין לי פיצוץ לבא לפניך... התחושה הזיפתית הזו שכ"כ כ"כ מצויה אצלנו... זה כבר הצפת רגשות!!!! זה לא בקשת סליחה נקודתית... זו הצפה של רחמים וגעגועים של יענקי המתוק שחשב שהוא חכם יותר והוא כעת חוזר עם אף למטה והתוצאה של הצונאמי היא 'מוחלין לו על כל עוונותיו', מומלץ בחום!!

אל תתבייש להתבייש מול ה'... זה מאוד מרגש את ה'...

וכעת אנחנו מתקרבים לסוף... כבר סיימנו עם הי"ג מידות... וגם פתחנו את הארון קודש ואמרנו 'שמע קולנו' פסוק פסוק, **וכעת הגענו לוידי!!!** אז ככה: דבר ראשון צריך לדעת: שוידוי זו מצוות עשה לכל דבר!!

בדיוק כמו שק"ש של שחרית, זה מ"ע בפ"ע בלי שום קשר לתפילת שחרית ולברכת יוצר ואמת ויצבי... זו מצות עשה שחולקת מקום לכשעצמה... כך גם וידי!! כלומר: וידי על חטא הוא מ"ע בדיוק כמו מקרא ביכורים וידי מעשר, וממילא יש לזה דין של אמירה שצריך להוציא בשפתיו...

אז רק עוד משהו קטן בעניין זה... אם תשים לב: בתחילת הסליחות יש י"ג מידות של רחמים... ואז שוב אומרים סלח נא לעוון העם הזה כגודל חסדך... ויאמר ה' סלחתי כדברך... והעניין הוא כך: שבכל שטר יש גם קיום שטר!!! (צריך לאמת את השטר) כך גם ב"ג מידות, אחרי חטא העגל ה' מסר למשה י"ג מידות. משה כעת מחזיק שטר בידים!!! והנה... חלפה שנה ואז הגיע חטא המרגלים... ולפתע לראשונה משה הוצרך לעשות שימוש ב"ג מידות... ואז משה אמר: ועתה יגדל נא כח ה' כאשר דברת לאמר ה' רחום וחנון... ואז ה' לראשונה קיים בפועל את השטר, ויאמר ה' סלחתי כדברך!! ובזה נעשה קיום שטרות, ולכן כשאנו מציגים את השטר... אנחנו מציגים יחד איתנו את הקיום שטר... וזה המבנה של 'ויאמר ה' סלחתי כדברך'! כחלק בלתי נפרד מהסליחות.

רק עוד נקודה נוספת: אם עד כה דיברנו על הצגת המסמך המרכזי והחזק ביותר, הלא הוא י"ג מידות!!! אז אם תשים לב לקראת סוף הסליחות יש עוד רשימה שלישית של בקשות שהמאפיין שלהם הוא: עשה עמנו **כמו שהבטחתנו!!!** מחה פשעינו **כאשר אמרת... הלבן חטאינו כמו שכתוב**, המצא לנו בבקשתנו **כמו שכתוב**... כל רשימת הבקשות האלו שייכות למסלול הזה! אני אמנם מתפלל ומבקש כאן בקשה... אבל במקביל אני גם מצטייד עם מסמך. רבש"ע: יש לי פסוק שהבטחת לנו וכו

כעת נעבור לפיוטים השונים והמגוונים שכל יום משתנים... וכאן יש נקודה מעניינת: אם שמת לב: הנימה והשפראך של רוב הפיוטים הוא בנימה של... של תסלח לי... סוג של התמסכנות!!! כל הנושא המדובר שם זה עד כמה אנחנו מסכנים ואומללים ונרדפים ותמהנו מרעות תשש כוחינו מצרות וכל ראש לחלי וכל לבב דווין... והשאלה הנשאלת: מה זה קשור לבקשת סליחה?? עשית עבירה... ואתה אמור כעת לבקש סליחה... מה אתה כעת מספר לי סיפורים כמה אתה מסכן וכמה רע לך?? מה זה נוגע לעניין?? וכי זה סוג של מיניפולציות... שהקב"ה מדבר איתנו על משהו אחד, ואנחנו מסיטים את זה לאן שאנחנו רוצים??

אז זהו שלא!!! העניין הוא כך: אני כעת שב בתשובה ומתחרט על מעשי... כעת יש לפני שני סוגים של חרטה!!! הסוג הראשון והמוכר זה: **סרנו ממצוותינו ומשפטין הטובים!!** מצטער... לא הייתי בן אדם... עברתי על החוק ונהגתי שלא כהוגן, זה סוג אחד של חרטה... אבל הסוג השני זה ההמשך: (סרנו ממצוותין הטובים ו-) **'ולא שווה לנו!!!'** כשבחרתי לסור ממצוותיך זה היה בגלל שחשבתי שאני ארויח מזה משהו... ותכל'ס גיליתי שנפלתי במלכודת ולא רק שלא הרווחתי אלא גם הפסדתי... ולכן אני מתחרט!!! למה אני מתחרט?? **כי זה פשוט לא היה שווה!!!**

זו החרטה הפשוטה ביותר שאין יהודי שלא אווז שם!!! (לא מדובר פה בחרטה שנובעת מהבנה מעמיקה בחומרת הצייו וגדולת המצווה, אלא טעות טקטית בכדאיות... חשבתי שזה שווה והתברר שזה לא היה שווה) וזה מה שאנחנו באים ומתמסכנים בסליחות... זה לא סתם התמסכנות לשם התמסכנות... זו התמסכנות של חרטה!!! רבש"ע: אוי אוי... זה לא היה שווה... עזבתי אותך כי חשבתי שכך אהיה יותר מאושר, וטעיית בענק... תראה מה קרה לי... תמהנו מרעות... יונתן לשערי מוות הגיעה...

רב הנסתר על הנגלה. מה הולך להיות בעוד שבוע בירושלים? איש אינו יודע!

השנה יש בירושלים מתח!!! אווה מתח!!! כי השנה קיים סיכוי שראש השנה יוצא לא פחות ולא יותר בשבת!!!
האמת היא שזה לא רק סיכוי... אלא כמעט בטוח... לפי כל התחזיות אמורים לראות את הלכנה בכניסת שבת... ואם אכן כך... זה אומר שבשבוע הקרוב הולך להיות הצפה של עולי רגלים שיקדימו לעלות לירושלים שבועיים קודם סוכות... כי אם ר"ה חל בשבת זה אומר שבכל ארץ ישראל לא תוקעים בשופר אלא רק בירושלים ובערים הסמוכות לה... זו כבר סיבה מספקת להרבה הערלעכר יידן לטרוח מאוד מאוד ולעלות לירושלים כבר לראש השנה... ילדי ירושלים ששים ושמים!! הולך להיות פה יום טוב אחד אריכתא... מערב ר"ה ונענעט מוצאי שמחת תורה... הולך להיות פיצוץ של אנשים!!!

אבל!!! באותה מידה כולם לוקחים בחשבון שאי אפשר לדעת... יתכן שברגע האחרון יתברר שלא!! שר"ה לא יוצא בשבת אלא במוצאי שבת... אם זה בגלל מזג אויר בלתי צפוי שפתאום הכל יהיה מעונן ואף אחד לא יראה את החודש... יהיה פה היערכות בחצר בית יעזק לקליטת עשרות אלפים ובסוף אף אחד לא יגיע... זה תרחיש אפשרי אחד... אבל יכול להיות תרחיש הרבה הרבה יותר הזוי מפתח... שיראו את החודש... ויגיעו עשרות אלפים להעיד עדות החודש... ויגיעו מאות אלפים לירושלים במיוחד בשביל תקיעת שופר... ובכל זאת!!! משום מה!! רבן גמליאל יקבל החלטה פתאומית מאיזו סיבה שתהיה שהוא רוצה לעבר את החודש... וברגע שהנשיא ככה החליט אז ככה זה!!! העדים יכנסו אחד אחרי השני... ורבן גמליאל יתקיל אותם בשאלות... יכחיש אותם ויפריך אותם... ותסמוך עליו... הוא ידאג שלא יקבל את העדות שלהם... ולמה? כי הוא מעוניין לעבר את החודש!!! וזה בסמכות הבלעדית שלו!! אפילו שוגגין ואפילו מזידין...

ואי אפשר לצפות את זה מראש... אף אחד לא יכול לשער מה התכניות של רבן גמליאל... ויתכן שאפילו ר"ג בעצמו לא יחליט עד הרגע האחרון... אז כעת הכל פתוח ולכל כיוון... (רגע רגע... ואם באמת כל העוילים יטרחו ויעלו לירושלים במס"י ואח"כ יתברר שהכל היה לחינם כי ר"ה ביום ראשון... נו... לא תהיה פה אכזבה ותסכול רבתי?? ממש לא!!! מסיבה פשוטה: מי שמגיע לר"ה לירושלים, לשם שינוי הוא לא מגיע, לא למקדש, ולא לשופר, ולא ליום טוב, בר"ה מגיעים במסורת אחת ויחידה: להמליך את ה'!!! ואיפה ממליכים?? אצל הנשיא!!! שהוא ובי"ד הגדול וכל הדרג שמחתיהם, הם הסמכות לאכזר את רצון ה'... ממילא כשעלנו לירושלים לר"ה זה לא כ"כ למקדש אלא בעיקר לחצר בית יעזק!! להסתופף בצילו של צדיק מושל ביראת ה', שכעת זה רבן גמליאל והוא ובית דין שיש להם סמכות לקבוע מתי ה' ישב על כרסיה מלכותיה, וממילא אם תצא החלטה מבית יעזק שר"ה היום או מחר, זה לא כ"כ משנה לנו... כי בשביל זה אנחנו כאן!! בשביל מה באנו אם לא כדי לקבל מרות והכנעה מ-כ"י מציון תצא תורה, ועוד מילה אחת: אני אגלה לך סוד כמס: בעצם מה ההיגיון והפרצפס שפתאום ר"ג יתקש דווקא לעבר את החודש כנגד נתוני השטח? היא גופא!!! כשמעוררים דינים בשמים ומתעורר צורך נואש באתערותא דלתתא, ר"ג ובית דין רוצים לפעול רחמים וחסדים ולהבטיח לה' שזה בסדר... אנחנו נעשה דין למטה וזה יתבטל דין למעלה... בשביל זה ר"ג מופיע בכח הסמכות שה' נתן לו וקובע עובדות בשטח ומוסיף יום אחד מדעתו וזה שכולנו סרים למשמעתו ונכנעים לדעת תורה בזה אנחנו נותנים לר"ג ובית דין את המושכות... ור"ג יכול להבטיח לה'... זה בסדר... ולומר: יש לי חיילים שיחד איתם יעשו אגודה אחת לעשות רצוןך ויאמר למשחית הרך...) תכלס... בירושלים כעת מתחילה היערכות בהיקף הכי נרחב... בו בזמן שאי אפשר לדעת בסוף מה יהיה...

כ"כ מרגש להגיע למקדש בימים שלפני ר"ה... אתה רואה כל מיני פרצופים שבמשך השנה 'לא היו בקו', ולפתע אתה רואה אותם מגיעים לסליחות!!! ולא סתם... אתה יכול לראות כאלו שיש להם סימנים כחולים בצוואר... תמיד סיקרן את יענקי מה זה ה'מפחד' הזה... והפעם הוא כבר לא התגבר על הסקרנות... בלילה האחרון ישן אצלנו קובי... בחור מתוק עם 'קצת' עקשנות והרבה רגש יהודי... ניגשתי אליו בהירות אמרתי לו: תגיד לי מה זה ה'כחול' הזה?? קובי חייך ודמעות עמדו לו בעיניים... הכחול הזה שבצוואר זה הסיפור הקטן... אם אני אראה לך את הסימנים הכחולים על הגב שלי אתה תתעלף... נו... מה זה??

קובי חייך מתוק ואמר: יענקי... הגעת כבר לנביא זכריה?? זכר מה כתוב שם?? 'ואמר אליו: מה המכות האלו בין ידיך? ואמר אשר הוכיתי בית מאהב'!!! כן... עשיתי שטויות במשך השנה... לא משנה כעת מה... אשרי נשוי פשע כסוי חטאה, והתחייבתי מלקות!!! האמת היא שהיו לי כמה הזדמנויות לחמוק מזה... (במשך השנה היה לי שפעת... שכבתי במיטה שבוע ימים... ואמרתי לעצמי: אם אני הולך כעת לבי"ד כדי לקבל מלקות, הם יקראו לרופא, הוא רק יראה אותי, יבדוק לי חום, יעשה ספירת דם, ויגיד להם שאי אפשר לתת לי יותר מ-3 או 6 מלקות וזהו... יכולתי לעשות את זה!! וכמעט עשיתי את זה... אבל בסוף החלטתי שלא!!! דווקא לא!! אני לא רוצה לחמוק מהמלקות!!! 'גם אני רוצה להיות ירא שמים' ולפתע קובי פרץ בבכי... כן!! אני רוצה לחטוף מלקות ושזה יהיה כואב וזה יעצור אותי... זה ירתיע אותי ויגרום לי להפסיק להכעיס ולצער את אבי שבשמים... והנה... הגיע כעת ימי הרחמים והסליחות... באתי לירושלים... אבל לא הלכתי לסליחות בכותל!!! חכה... לפני הסליחות... נכנסתי לבית דין מקומי בירושלים... וסיפרתי שאני צריך לרצות חובת מלקות... הם בדקו אותי!! התברר שאני ב"ה בריא כמו שור, וראוי בחסד ה' לקבל את כל ה"ט מלקות... כפתו אותי על העמוד... והזקן שבבי"ד התחיל להכות... דמעו זלגו מעיני... זה היה טיפול מכאיב אבל ביקשתי סליחה מה'... יצאתי משם נקי!! זך!! טהור!! זהו!! נגמר!!

יענקי הסתכל על קובי... אוה... עכשיו אני מבין מה האור המיוחד שיש על הפנים שלך... מהרגע הראשון שבאת להתארח בבית שלנו... שמתו עליך עין!! היה לך קדושה מיוחדת בפנים, והיית נראה כמעט... כמעט כמו אותם בני עליה שאוכלין חולין על טהרת תרומה שמגיעים לכאן לעשות שימוש בלשכת הגזית... אבל הסתכלתי עליך שוב ושוב ולא ראיתי שאתה אוזח שם... לא ראיתי בהתנהלות שלך שאתה במדרגה שלהם... לכן זה היה מוזר לי!! בחור שבקושי קם לק"ש ויש לו אור בעיניים... עכשיו אני מבין... אמש היה זה שנאוי לפני המקום משוקף ותועבה, והיום הוא אהוב, נחמד קרוב וידיד, מודבק בשכינה... קובי היה מרגש מהקופלימנט וענה ליענקי... חכה חכה... אני לא הולך להיעצר כאן... אני מקווה שעוד שנה אתה תראה אותי שוב... ואני כבר אוזח במדרגה של בן עליה מופלג... אח שלי כזה... אבא שלי כזה... אני מגיע ממשפחת לוויים בעלי השגה שעומדים בבית ה' בלילות בשמירה על שערי העזרה מבחוץ... רק אני קצת זזתי שמאלה... חכה לי... אני לא הולך להסתפק במועט... אם לשוב לה' אז עד הסוף!! אני נחוש להגיע למדרגה שאהיה ראוי לרקוד בשמחת בית השואבה יחד עם החסידים ואנשי מעשה שם בעזרת נשים... אני אהיה הסולן שאשיר ואכריז בעוז ותעצומות 'אשרי מי שלא חטא, ומי שחטא ישוב וימחול לו',

אגב: השנה באופן כללי יש רוגע מיוחד... לאנשים יש יותר מרווח נשימה... כי אנחנו ככל הנראה לקראת שנה מעוברת... שעכ"פ מבחינה אקלימית החורף מתאחר השנה... אף אחד לא בלחץ להתעסק באסירי ולאגור את כל העצים והתבואה לאוצרות... אף אחד לא בלחץ שעוד רגע מתחיל גשם וצריך לחזור בשביל זריעה וחרישה... כך שהשנה בעז"ש הולך להיות ירח האיתנים מלא וגדוש בצאן קדשים!! אם כי הצדוקים גם לא טומנים ידיהם בצלחת, ואם ר"ג יחליט לדחות את ר"ה ליום ראשון... ההשלכה הסופית תהיה שהושענא רבה יחול בשבת, ואז חכמים תקנו שזקיפת ערבה דוחה את השבת... וזה סדין אדום אצל הצדוקים!!! זה חץ בלב שלהם!!! (כי כל הסיבה שדוחים שבת בשביל ערבה זה רק בשביל להוציא מליבם של צדוקים) ואז עלול להיות פה שמח... אבל דיה לצרה בשעתה... מה שבטוח: כולנו ממתינים לימים המתקנים של ירח האיתנים...

החוברת 'הלוך להרגיעו ישראל'

המתייגעת ומזיזה כהוגן בהטמעת הפיוט 'וכל מאמינים'!!!! תפתח מחזור של ר"ה ותתחיל לעבור על הפיוט קטע קטע ותענה לעצמך בכנות עד כמה אתה מאמין בזה... 'וכל מאמינים שהוא טוב לכל', מ-1 עד עשר כמה אתה באמת מושוכנע בזה? תחשוב טוב לפני שאתה עונה... 'וכל מאמינים שהוא פתוחה ידו', תסתכל לי בעיניים: עד כמה אתה מאמין לרבש"ע שאכן פתוחה ידו?? תחשוב טוב לפני שאתה עונה.

זה הנושא של החוברת הלוך להרגיעו ישראל!!!

עד היום הייתה לי אמונה ב-ה'!!! בר"ה זה אני מקבל על עצמי להתחיל להאמין גם ב-ה'!!!

לעשות סוף לחרפה ולחוסר אימון שצברנו מול ה'...

החוברת מומלצת גם!! גם לאלול... ובעיקר לתמיד

כמו כן: נותרה כמות מוגבלת של החוברת 'אני לאלול' ניתן לקנות במקומים להלן.

ותשובה (ותפילה וצדקה) הספר 'וימאן'

העוסק בנתינת תעצומות וגב בהדרכה מעשית בירצוא ושוב אינטנסיבי, ליוצא צבא הסדיר במלחמות ה' בחזית אש בלתי פוסקת מול התמודדויות שלא נמשו לאורך כל חודש אלול וגם לא 'מתכוונות' לעזוב ביום שאחרי יו"כ, ולא מראות כל רגישות לשקוט על שמריהם, גם לא בימים הקדושים ביותר. מומלץ בחום לכל השנה וסימנא טבא: לרוכש כעת לקראת השנה מתוך הכרה והבנה שקיימת חזית והקרב בעיצומו ואני פה בשביל להיאבק ולהפגין נאמנות והמלכת ה'.

ניתן לפנות למוקדי המכירה המפורטים בעמוד 2

עברית

אידיש

אנגלית

למה עבודת ה' היא כזו רצינית ואוירה כבידה??

המגלה עמוקות אומר חידוש נפלא על דרך הרמז: שהמילה אלול, זה ראשי תיבות ארון לוחות נשברי לוחות!!! עד כאן!! והשאלה הנשאלת: מה הפשט בזה?? מה הקשר בין חודש אלול ללוחות ושברי הלוחות??

אז העניין הוא כך: בראש חודש אלול הקב"ה ציווה את משה: פסל לך שני לוחות אבנים כראשונים ועלה אלי ההרה **ועשית לך ארון עץ**... כלומר: כשאתה עולה אלי שוב ל-40 יום ללוחות שניות... לפני שאתה עולה אלי... קודם תכין את התשתית!!! כן... יש מה ללמוד מלקחי העבר, בפעם הקודמת בלוחות הראשונות לא הייתה תשתית והיערכות מראש לקראת הירידה מההר... כולם אמנם ידעו שבים בהיר משה רבינו לפתע יופיע לנו פה עם הלוחות... אבל מה עושים עם זה? איך מקבלים את משה?? לזה לא הייתה היערכות מראש, ממילא לא נותר לישראל אלא לפעול ע"פ נטיית הלב... וכטוב ליבם הם הכינו במה... תזמורת... הגברה... רחבת ריקודים... (אולי גם דוכני קרטיבים ופינת הצללה) ו... וזה... וזה היה נראה בהתאם... וכשמשה רבינו ירד- וירא את העגל ומחולות רח"ל... אז כעת, היות ואין לך יפה מן הצניעות!!! צריך כעת להתכונן מראש בתיאום והכנת תשתית ראויה לקבלת לוחות שניות...

נו... איך באמת משה נערך באותו ר"ח אלול לקראת סוף מ' יום??

שני דברים: דבר ראשון: ועשית לך ארון עץ!!! משה פסל ארון עץ צנוע שיהיה כלי צנוע ומוכן לרגע שמשא יורד משהמים עם הלוחות... זה דבר ראשון... וכעת הדבר השני: צריך להכין גם את עם ישראל... ואז... משה רבינו פונה לעם ישראל ו... ומנסה להגיד משהו... אבל המילים לא יוצאות מהפה... ואז כולם בריח גנו בכייה... זה בסדר!! אין צורך לדבר!! כולנו מבינים בדיוק מה משה רוצה להגיד לנו... אנא מכם... ש... ש... שזה לא יקרה שוב!!! עוד 40 יום אני שוב יורד מההר... ותעשו לי טובה שאני לא אגיע ואגלה פה שוב עגל ומחולות ועם פרוע...

הוא פורש ובוכה והם פורשים ובוכים!!! כולנו נחושים בשברון לב שמה שקרה לא יקרה שוב!!! וככה משה רבינו נפרד מעם ישראל... ואז ברגע האחרון... רגע לפני שמשא עולה לשמים... לפתע הוא נזכר... רגע רגע... איפה השברי לוחות?? צריך כבר עכשיו לשים אותם בתוך ארון העץ... (כי הלוחות צריכות להיות למעלה ושברי הלוחות למטה ולכן צריך להקדים לשים את השברי הלוחות) ואז משה מופיע עם השברי לוחות ומניח בארון, **וככה!!! ככה הוא נפרד מעם ישראל!!!** השברי לוחות שהונחו כעת בארון היו שיקוף של כלל ישראל ברגעים אלו!!! שברי לוחות תרתי משמע... גם הלוחות וגם הלב של כלל ישראל... ואז ישראל מיוזמתם תקעו בשופר כדי להזכיר לעצמם ללא הרף... עוד מעט מגיע יום ארבעים... ואנחנו לא נתבלבל... גם אם השטן יערבב את כל העולם וגם אם נהיה משוכנעים שמשא השתנה, בשביל זה אנחנו מזכירים לעצמנו... וככה חולפים להם ארבעים יום של שברון לב... של מתח... של 'אל תאמין בעצמך עד...' ואז הגיע יום ה-40!!! והנה... כעת לפי החשבון... בשעות הקרובות משה רבינו אמור לרדת מההר... נו... יש כבר במה?? יש הגברה?? יש רחבת ריקודים?? פעקאלע לילדים?? **לא... איפה... שום דבר... יש רק דבר אחד: לב שבור... דמעות בעיניים...**

יש תיאור מרטיט בתנא דבי אליהו (זוטא פ"ד) איך היה נראה המעמד המשוחרר של לוחות שניות, שמשא יורד שוב מההר אבל לא ב"ז בתמוז אלא ביוה"כ פ"ד ו"ל: **יום האחרון שבכולם שהוא סוף מ', גורו ישראל תענית... כדי שלא ישלש בהם יצר הרע, ולמחרת השכימו ועלו לפני הר סיני, הן בוכין לקראת משה, ומשה בוכה לקראתם, עד שעלתה בכייתם למרום, באותה שעה נתגלגלו רחמיו של הקב"ה עליהן, ובישרה אותן רוח"ק בשורות טובות ונחמות, ואמר להן, בני, נשבע אני בשמי הגדול, שתהא לכם בכייה זו בכיית שמחה ויהא לכם יום זה סליחה וכפרה ומחילה'** כתוב כאן שזה היה מפגש מרטיט! משה מחזיק את הלוחות ברעד והוא יורד בחשש... מי יודע איך אני פוגש את עם ישראל... במקביל גם עם ישראל באים לקראתו וגם הם רועדים מפחד... מה הולך לקרות...

וכן!!! כך ירדו לוחות השניות לעולם... כך הם ירדו בבטחה!!! ורק כך!! כן!! המעמד של לוחות שניות היה כל כולו מעמד של שברי לוחות!! של 'זבחי אלוקים רוח נשברה, לב נשבר ונדכה אלוקים לא תבזה' אין לך יפה מן הבושה והצניעות... כלי מחזיק ברכה של כניעה ושברון לב... אומר לנו המגלה עמוקות: אלול ראשי תיבות ארון לוחות ושברי לוחות!! בחודש אלול הייתה חלוקת עבודה בין משה, הקב"ה, ועם ישראל: א. משה בנה את הארון! ב. הקב"ה מסר את הלוחות! ג. ועם ישראל!! מה הם עשו?? הם הביאו את השברי לוחות!!! ראשי תיבות אלול! השילוב של ארון, לוחות, ושברי לוחות, הוא זה שהקנה לנו את יו"כ...

בקיצור: בשורה התחתונה: השברון לב שתמיד איכשהו פולש לתוך הלב שלנו בימים האלו הוא עושה את העבודה יותר טוב מכולם... בסוף זה הסוד הבצאי של אלול... סוף כל סוף אם רוצים פה לוחות שניות... יחייבים סממן של שברי לוחות... אז אם אתה מרגיש שברון לב באלול תרגיש נוח... אתה בסה"כ מיישם בפועל את הר"ת שמבטיחות את המשימה של אלול.

אז נכון... בא נהיה כנים עם עצמנו... אנחנו לא אוהבים שברון לב... אנחנו לא אוהבים להתבייש ולעמוד בראש כפוף ולהרגיש שברי לוחות... מה שנכון נכון!!! הרבה יותר כיף שיש צחוקים... הרקדה... סחבק... שרים סליחות... עם כיבוד עשיר... אז נכון!!! יש מה **שכיף!!!** ויש מה **ששווה!!!** כיף וסחבק זה מאוד נחמד ויפה בשביל...?? בשביל לבלות... בשביל לצאת עם שברי לוחות... אבל תסכים איתי ששום עיסקה נדלג'ית רצינית לא נסגרת באוירה של סחבק... ולמה? כי זה רציני!!! מה ששווה רציני נראה רציני... אתה רוצה צחוקים וסחבק?? בכיף... אבל תדע את המחיר!!! המחיר הוא להישאר כל החיים בדירה שכורה בשכונת עמידר... אי אפשר גם להיות בעשירון העליון וגם כל היום לשחק שש בש...

כלפי מה הדברים אמורים??

יש כאלו שיש להם טענות למה בעבודת ה' זה נראה כבבבבב כזה... רציני כזה... פרצוף קבצע'... למה אי אפשר לעשות את זה עם חיוך גדול ומצב רוח (ועם קצת אוכל)?? מה שהכי מפרעי לי בשאלה הזו, שהשאלה הזו כביכול מופנית לעבודת ה'... מישוה פה מגיע מנקודת הנחה שעבודת ה'... רצינית וכבדות... ולמה עבודת ה' היא כזו כבדה?? אז זהו שלא!!! לרצינות אין קשר בהכרח דווקא לעבודת ה'!! **רצינות קשורה בסה"כ לדברים רציניים!!!** גם גוי, גם מדובר באיש עסקים כבד מגלגל מיליונים... הוא נראה **רציני!!!** ולוקח עניינים **ברצינות!!!** ומדבר **ברצינות!!!** ואין לו סבלנות לאנשים **לרציניים!!!** ולמה?? כי הוא מגלגל כסף

רציני ועסקאות **רציניות**... אם אתה רוצה להיקרע מצחוק ולרקוד ולשמוח ולקפץ?? בשמחה רבה... תיצור קשה עם כמה נרקומנים והומלסים ותרקוד איתם... סחבק מסתדר עם סחבק... זול הולך עם זול... מי שלוקח את החיים בקלילות זכות!!! אבל שלא יפתח ציפיות שהחשבון בנק שלו יהיה כבד... מי שרוצה לשיר סליחות עם כיבוד ומנגל... זכותו... אבל שלא יפתח רף שאיפות גבוה מעצמו!! אדוני היקר: אתה רוצה להתפתח רציני תהיה רציני!! ואין לזה שום קשר לידישקייט... כל גוי במנהטן מבין את זה...

לכל בעלי החלומות שמצד אחד רוצים לשבת רגל על רגל על זרי הדפנה... ומצד שני יש להם עיניים גדולות ושאיפות בשמים... אדוני היקר: תחליט!!! תחליט מה אתה רוצה... לא בא לך להיות רציני??

אין בעיה. אבל גם תתאם עמדות ותנמך ציפיות רציניות בהתאם...

היא חולמת להתחתן עם בחור שמצד אחד יהיה רציני ועובד ה' ומונה בלימוד, אבל מצד שני היא חולמת שגם נצא פעם בשבוע לשופינק... נתפנק במסעדות... נבלה בחו"ל... לא גברת יקרה!! אם את רוצה בחור רציני זה הולך להיות רציני!!! ואם את רוצה לבנות חיים על מהלך מובנה של בילויים וסחבק... בשמחה... יש לנו דווקא מבוחר... לא חסרים לנו פארשים שמפחדים

מרציניות... אני רק צריך לקרא לסניטאר שגורר אותם עם המיטה... (אגב: מותר מידי פעם לנפוש... ולבלות... ולתת הפוגה ומונחה מהעומס... אבל לדעת שיש ימי שגרה וביום יום יש רצינות... ויש כאלו שיש להם פחד רצינות ויש להם מין חלום לעשות רוב ימיהם כחגים... וזה לא!!! צריך לדעת שיש שגרה ויש רצינות לחיים, ואגב: מבדיקה מדעית עולה שכשצריך לנפוש מי שעושה את זה הכי טוב זה האברכים הכבדים האלו!!! אני יכול להעיד: אבא שלי היה אברך, ואין כמעט מסלול בצפון שאין לי תמונות משם, כל בין הזמנים עצר טרנטו בבוקר והיינו איתו עד הלילה, היה גם לפעמים קארצ'אצקס... אבל ביום יום היה שגרה רצינית, לא כל היום חאפלות ורגילות, לא גיבושים ומפגשים וגם לא הלילות) ראיתי מכתב מהרבנים נגד התופעה שעושים מהסליחות חגיגה אחת גדולה של מוזיקה וכו'... **אגיד לך בכוונה:** זה קצת מוזר לי... וכי איך אפשר לאסור על בן אדם להיות אפושטע ייד?? מה לעשות!! זה האיש... זו הרמה... אפשר לאסור על בן אדם להיות כל החיים בדירה שכורה? זה האיש! לא רציני, תעשה משהו.

רק מה?? שלא תטעה!!! מי שישיר סליחות. ימשיך לשיר כל השנה 'לו הייתי רוטשילד', אבל מי שבאמת נחוש להיות רוטשילד... הוא לא שר את זה... הוא פשוט קם מוקדם כמו רוטשילד ולוקח עניינים ברצינות (רק מה? כנראה כשהרבנים פונים במכתב זה... הם פונים לאלו שכשיירים לרצינות וקצת חבל עליהם...)

אז הנה! ב"ז בתמוז עם ישראל הכינו במה... אורות המהבהים... דוכנים... רחבת ריקודים... פינת שתיה... וירא את העגל ו-- מחולות!!! כשמשא רבינו ירד מההר, הוא מיד שם לב לשני דברים: א. עגל!! ב. מחולות!!! העגל והמחולות הולכים ביחד... למה? כי כשמשא יורד מההר עם טבעת נישואין לכלה של ה' זה אירוע מאוד מאוד רציני... אירוע בעל משמעות בקנה מידה של חירות ממלאך המוות... זהו!! סוגרים את בתי הקברות... סוגרים בתי חולים... ואתם רוקדים?? סחבק?? העגל והמחולות הלכו ביחד... שניהם הביאו לתוצאה האומללה של שברי לוחות...

אי אפשר לעשות עסקה כזו רצינית עם מישוה לא רציני!!!

שים לב: הרצינות פה היא לא סתירה לרגע שמדובר פה באירוע הכי משמח בעולם... אדרבה... דווקא בגלל שזה כ"כ משמח, לכן הרצינות שלו היא כ"כ תהומית!!! צחוקים זה משהו שמתאים לפארק מים או לחלוקת טילונים... אבל כשמדברים על כריתת ברית מול עם הנצח זה... זה גדול!!! זה נשגב!! זה שמח מידי בשביל מופעי זמר והרקדות...

תבין: איפה צריך לרקוד? כשקורה משהו שאני עדיין לא לגמרי משוכנע שזה טוב... כאן צריך ריקודים בשביל לשכנע אותי שכדאי!!! בשביל זה יש שמחת חתן וכלה!! כי נכון שנבנה כאן בית בישראל וזה רציני מאוד... אבל עדיין יש חשש שאולי זה לא באמת רציני... לך תדע... אולי עוד שבועיים יהיה פה גט ח"ו... בשביל זה הזעיקו צוות בידור שיתנו כמה מנות דחף של רצינות!!! (אדרבה... הצחוקים שעושים לחתן ולכלה זה רק כדי לעזור להם לקחת את חיי הנישואין ברצינות!!!) אבל כשהאמת רציני, אין צורך... כשסוגרים חוזה דירה בירושלים בסך 4.5 מיליון שקל אף אחד לא עושה צחוקים!! זו שמחה אוניקטיבית של מישוה שביצע כעת עסקה משתלמת... לשלשל 4.5 מיליון שקל לכיס זה סכום מספיק משתלם... הוא משתלם גם בלי האישור של המזווית והריקודים... מתי צריכים לרקוד?? כשיהיה עושה מצווה והוא לא באמת חש ומרגיש את ה-4.5 מיליון שהוא הרוויח כאן... כאן צריך ריקוד נלהב 'ועל ידי זה יושפע שפע רב' וכולי האי ואולי... זה אולי קצת יכנים אותו לאוירה ש'עשית פה משהו' (אתה יודע מי **לא** ראה צורך בלרקוד בעשית המצוות?? האר"י הקדוש!! שהעיד על עצמו שכל הישגיו קומה הישגיו שלו הגיע... מאיפה?? **משמחה במצוות** ואם ככה, נשאלת השאלה: למה לא ידוע לנו שהאר"י הקדוש היה רוקד כל היום?? מה התשובה? האר"י פשוט הבין!!! מה הוא פועל שם בשמי שמים עם השופר... מי שמבין השמחה שלו מסתכמת בהבנה ברצינות התהומית של העיסקה שהתרחשה כאן!!! רק מה? אנחנו נאלצים רק להאמין בדברי האר"י... לכן אנחנו צריכים עזרה חיצונית בלהשתכנע בזה)

בקיצור: יש כאלו שיש להם פחד מרצינות!!! תקוע להם בראש שרצינות זה מאפיין דכאוני!! אז זהו!! שגם אני ככה חשבת... אבל מתי? כשהייתי לקוי למידה!!! כשלא הבנתי עניין... עיצבן אותי לראות את האנשים המבוגרים והכבדים האלו שמכונסים בתוך עצמם ועסוקים כל בזמן בחישובי כדאיות... היה נראה לי שהם סתם כאלו כבדים שלוקחים את החיים קשה... אבל כשקצת גדלתי בכמה שנים... קלטתי שזה ההיפך הגמור!! רצינות היא בסה"כ מאפיין של מי שעושה פה משהו...

הסיבה שיש לנו ימים **נוראים!!!** כי אנחנו עם **נורא!!!** כן... הנביא ישעיה מכנה את עם ישראל: "גוי ממושך ומוורט אל עם נורא מן הוא והלאה גוי קו ומובסה..." לא כ"כ משנה מה פירוש המילים... דבר אחד בוודאי כתוב כאן: שעם ישראל זה עם נורא רציני!! עם שנטל על עצמו את היעוד של הבראיה!!! ולכן יש לו ימים **נוראים**. כי הוא ממליך את ה' **שנורא** הוא על כל אלוהים... רוצה להיות חלק מהנוראות הזו?? לתת כתר מלוכה לנורא תהילות עושה פלא... זו לא נוראית כדאיות, אלא פשוט עסק רציני!! וכן... ה' רוצה לראות שאנחנו רציניים... לוקחים את העסק ברצינות... כי חבל להפסיד... זה הולך להיות **רציני**...
